

vzgajati množice Član Izvršnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije tov. Franc Leskošek - Luka o pomanjkljivostih pri izvrševanju političnih ciljev. — Komunist mora biti revolucionaren, borben, delaven in discipliniran. — S proučevanjem naše prakse ter z delom med množicami bomo očuvali lik komunista, kakršen je bil pred vojno. — Ne s filozofijo, ampak s socialistično prakso naj komunisti bogatijo svoje znanje in ga prenašajo med množice.

Ono Hirokazu, Fukuoka University, Japan, and Hiroshi Oshikawa, University of Tokyo, Japan

Cepur je večina organizacij ZK pravilno usmerila svoje delo v množične organizacije, zlasti pa v SZDL, se vedno opazajo ponekod stari odnosi nekakšnih »transmisij«, kjer komunisti smatrajo, da je dovolj, če se »informirajo« ali skrbijo za »povezavo«. Tudi oblike in prijemi političnega dela so ostali ponekod še stari. Pomanjkanje vsakodnevnega političnega dela (tolmačenja naših naprednih stališč in prepričevanje ljudi) je ena najresnejših slabosti dela komunistov.

Zaradi pomanjkanja znanja so komunisti večkrat nemočni, da bi se uspešno borili proti raznim reakcionarnim parolam, včasih jim pa celo še nasledajo. Zato komunistu, ki neče čitati in študirati, ne more biti mesta v vrstah ZK. Pri tem pa ne morejo biti prizadeti poštenji in predani komunisti, ki sicer niso »govorniki« in »diskutanti«, svoje znanje in napredno prepričanje pa po svojih zmognostih prenašajo na množice.

ogromno število novo sprejetih članov je bilo med izključenimi 70% delavcev kar je poslabšalo socialni sestav. Ker je med izključenimi dokaj velik odstotek delavcev in žena, se da sklepati, da so mnogokje cenili vrednost komunista po tem, kako in koliko diskutira ne pa po predanosti. Zato so skromni ljudje izpadali iz organizacije, medtem, ko se razni frazerji še vedno nahajajo v vrstah ZK.

Organizacije ZK v Celju in okolici so uspešno reševale svoje naloge. Uspehi so več ali manj povsod vidni. Politični vpliv in ugled komunistov med ljudstvom vedno bolj raste, vrsto političnih manifestacij so organizacije ZK uspešno organizirale, delo v političnih organizacijah kaže stalen napredek, kvaliteta političnega dela pa iz dneva v dan raste. Komunisti so vložili veliko truda pri krepitevi organov delavskega upravljanja in družbene samouprave. Tudi kmetje kažejo vedno večje zanimanje za zadrage, v katere se vedno bolj in bolj vključujejo in socialistična zveza na vasi se postopoma utrjuje. Velik idejni vpliv komunistov se kaže tudi v kulturnih ustanovah, ljudskoprosvetnih organizacijah in v vseh ostalih družtvih.

Toda kljub doseženim uspešnim stan-
nje še ni zadovoljivo. Da bi SZDL po-
stala dejansko vseljudski parlament, bo
potrebno premagati še vrsto slabosti.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Novoizvoljeni sekretar Okrajnega komiteja Celje Franc Simonič

Slava spominu Borisa Kidriča!
Šiv.

Pogled na svetu

Pred tedni se nam je zapisala teoretična trditve, da taki ljudje, kot je Mc Carthy, državi nikoli ne prinašajo trajne koristi. Ni nečimerno, če danes zapišemo, da je pred kratkim Leonard Hall, predsednik nacionalnega odbora republikanske stranke, izjavil, da je Mc Carthy povzročil državi več hudega kot dobrega. Kar velja za Mc Carthyja, velja za vsakega zelota, ki razpihuje bes človeških strasti. Dobro se nam zdi, da je v Ameriki po huraganu antikomunistične histerije vendarle nastopilo neko zatišje, v katerem grozi Mc Carthyju odpoklic, saj se je že javil protikandidat Zimmerman. Odstraniti takega človeka, pomeni odstraniti tudi eno od vojnouhujskaških žarišč. Kako je mir odvisen od javnega mnjenja, je jasno in precizno povedal predsednik naše države Tito, v razgovoru z anatolsko agencijo.

Opajanje z bliskovito atomsko pojno ima tudi svoje protislovje, svojega »mačka«, ki se manifestira v protestih zoper poskuse s hidrogensko bombo. Vodi jih med drugim tudi stari lord Winston Churchill, ki je Anglijo vodil v vseh vojskah v zadnjem polstoletju. Bojeviti tory ne veruje v strateško in taktično vrednost atomskega orožja, prav tako njegov somišljenik lord Salisbury, ki je zapisal, da »s takim orožjem ne more zmagati nobena država«. Tudi nam se tako zdi. Zato res ni pametno, če bodo začeli izdelovati atomske peklenske stroje, posebno odkar je ugotovljeno neko ravnotežje med Vzhodom in Zahodom, kar se tiče tega »mrtnega sunka civilizacije«. In konec koncev: Prav imajo Angleži, če pravijo, da Pacifik ne more biti ameriško jezero.

Toda ZDA kažejo kljub vsemu apetite, da bi se ves svet sukal po njihovih višah. Medtem ko Morrison sviri angleške konservativce, naj ne pristanejo na ponovno oborožitev Nemčije, je ta že izpolnila vse pogoje za ratifikacijo mirovnih pogodb in s tem tudi za jamstvo Anglije, da bodo vsak napad na Zahodno Nemčijo v Angliji razumeli kot napad na Nemčijo. Pakt evropske varnosti, ki ga je proti EOS podložil Molotov, je sprožil nov ameriški »desant« na Evropo. V Italiji se je angažirala za EOS ga. Luce Clara Both, po milosti ženske nature odredena vseh predsednikov. Scelba, Gasperi in Pella, vsi trije so govorili ponovno o Trstu in ga povezovali z ratifikacijo mirovnih pogodb. Šest držav, članic EOS, naj bi prevzelo jamstvo, da bo tržaško vprašanje rešeno tako, kakor si Italija želi. Med tem pa se je ge. Luce nekaj zataknilo ravno v Trstu, kjer je odstopil de Castro, predstavnik italijanskega imperializma v Trstu. Njegov odstop govori vsemu svetu: Trst je mogoče rešiti samo s sporazumom med nami in Italijo, v skladu z gospodarsko problematiko tržaškega zaledja. V Trstu je gospodarsko-politični položaj neresljiv. Trma italijanskih politikov je skoraj mističnega značaja. Kakor da bi bil Trst tisti tabu, tisti čarovni rek in urok, s katerim se bo Italija rešila svojih težav. EOS bodo tu najbrž podpisali. Cemu ne? Za Italijo nikoli ni bil problem, pogodbo podpisati, saj se je nikoli ne drž. V Franciji pa je stvar drugačna. Tam niti vladne stranke niso enotne v svojem stališču do EOS. In nastop Juina je pravcaro vstajenje galskega mušketirja, ki se z roko na meču trese za svojo čast. Svojega komandantskega mesta, pravi Juin, ne da v roke nikomur drugemu kot Francozu.

ZDA pa so po visokem komisarju Conant izjavile, da bo Nemčija postala suverena, tudi če Francija ni za to. Mikavno je stališče Avstrije, ki pravi, da ne gre v EOS. No, nje tudi ne snubijo bogve kako. Ali diši avstrijska izjava po basni o lisici in kislem grozdu? Ali pa so naši obširni sosedje? Naj le bodo, saj je čas.

V Aziji se vrši konferenca držav jugovzhodne Nemčije. Dosedanja poročila govore, da so se sporazumele za ožje gospodarsko in politično sodelovanje. Svet motri predvsem Indijo, ki se ne more sprijazniti s pakistansko politiko. Zato si prizadeva prikleniti Afganistan in Nepal, nad katerimi se že tudi spuščajo ameriški kondorji v osebi visokih emisarjev G. Stassena. Katmandu že ni več samo potovalni biro za ekspedicije, ki si želijo priboriti vstopnico v himalajske ledenike Garhvala in Sikkima, marveč je že tudi torišče strateških računov. Ubogi Nepal, ubogi tretji pol matere zemlji! Branš se lahko samo z elementi, ki divjajo v monsumskih mesecih! Toda kaj hočemo! Na tibetski strani pa gradi v deželi Dalai-lame ceste in železnice Mautsetung, ki ga v Zenevi nočejo videti kot peto velesilo, marveč le kot napadalca na zatožni klopi. Kmalu bomo videli, kdo bi se v tem primeru bolje počutil: sodnik ali obtoženec.

T. O.

Novoizvoljena revizijska komisija Okrajnega komiteja ZKS Celje

Freee Marica, Kotnik Anton, Krivec Alojz, Libnik Alojz, Pečnik Ivanka, Raček Pankrac in Vipotnik Marija.

S prve okrajne konference Zveze komunistov Celje

Komunisti iz proizvodnje večkrat smatrajo, da se jih delo na terenu ne tiče. To potrjuje tudi socialni sestav, saj je v Celju komaj 25% delavcev v odborih SZDL. Komunisti iz tovarn bodo morali napraviti temeljit prelom v sedanjih praksi in se aktivno vključiti v politično delo na terenu.

Delegati in gosti med zasedanjem: V ospredju: Franc Leskošek, Mica Slančič in Viktor Avbelj

Tudi v okolici so komunisti v množičnih organizacijah precej prizadevni. V vaških in občinskih odborih je 386 komunistov ali 22 odstotkov, kar pomeni, da je vsak 4 komunist nekje član odbora SZDL. Le v Žusnu in v Smartnem v Rožni dolini ni niti enega komunista v odboru SZ in sta organizacija ideološko in številčno zelo šibki. Tudi v nekaterih večjih podeželskih

središčih je sodelovanje komunistov v SZ nezadostno. V Laškem jih je od 90 članov ZK le 11 v odborih SZDL, v Polzeli od 87 članov le 8, v Konjicah od 138 članov le 15 in v Zalcu od 121 le 10.

V svojem nadaljnjem izvajanju je tovaršica Vrabčeva nakazala še vrsto

samoupravljanja z enakim kriterijem kot moške.

Tov. Sok je v daljši razpravi nakazal vzroke gospodarskega in mladinskega kriminala ter poudaril, da organizacije ZK posvečajo temu vprašanju premalo pažnje. Lani je bilo odkrito za 11 milijonov škoda in če upoštevamo, da se odkrije le desetina gospodarskega kriminala, je stanje porazno in škoda ogromna. V podjetjih večkrat ne pomagajo odkrivati škodljivih dejanj, temveč čakajo, da jih odkrije šele revizija. Govoril je tudi o škodljivosti tako imenovanih črnih fondov, o katerih se je že mnogo govorilo, vendar se ni sta-

nje še nič izboljšalo, čeprav je z njimi skupnost prikrajšana za ogromne vsote. Tov. Grčić je najprej iznesel delo in uspehe terenske organizacije ZK na Dolgem polju, nato je pa razpravljal o delu sodišč in o delu komunistov v strokovnih organizacijah, kjer večkrat prevladujejo cehovske tendence.

V razpravo so še posegli tov. Retinger, ki je govoril o ženskem vprašanju in o liku komunista; tov. Klanjšek je obširno pojasnjeval škodljive odnose v poslovanju podjetja »Preskrba« v Sentjuriju pri Celju, zaradi česar je podjetje prešlo pod prisilno upravo, uslužbenici pa so ostali brez plač; tov. Langerhale pa je razpravljal o delu komunistov v podjetjih in sindikatih, ter poudaril, da okrajni forumi nudijo premalo pomoči občinskim ustanovam in organizacijam.

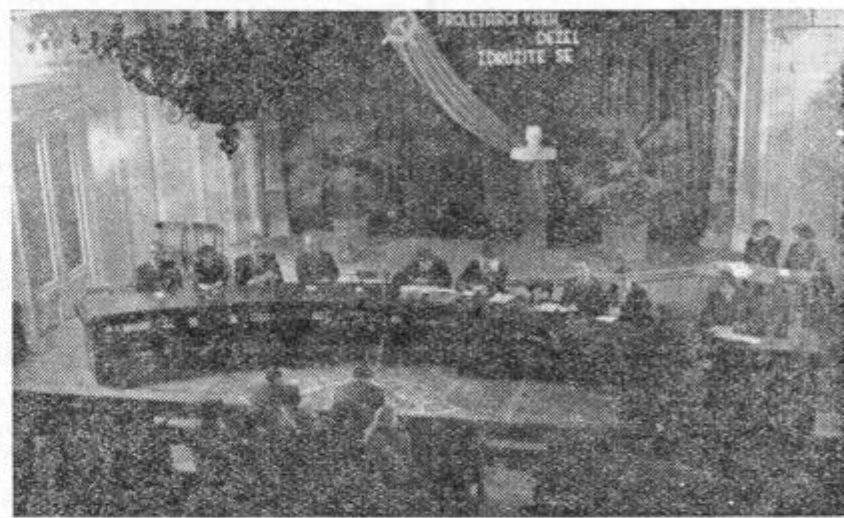
Od nas vseh je odvisno, kakšni bodo uspehi v bodoči komuni

Drugi dan je podal izčrpno poročilo o bodočih nalogah tov. Franc Simončič. V daljšem uvodu je podčrtal uspehe v notranji in zunanji politiki naše države, govoril je o odnosih s sosednjimi državami, zlasti o prijateljskem sodelovanju z Avstrijo in balkanskimi državami. Poudaril je prijateljske stike z Indijo, Burmo in Indonezijo ter v zadnjem času z Etiopijo in ugled naše domovine v Organizaciji združenih narodov.

Ko je govoril o delu ZK, je omenil, da so se organizacije ZK po VI. kongresu borile z različnimi težavami in pomankljivostmi ter jih v glavnem pre-

v kmetijstvu so doseženi veliki uspehi, vložene investicije so visoke, kmetje pa kažejo velik interes za izboljšanje kmetijske proizvodnje, kar je bilo zapaziti na dobro obiskanih združnih občinskih zborih.

Tov. Simončič je govoril tudi o vlogi bodoče komune in dejal, da bodo razlike med mestom in vasjo čedalje manjše. Praksa je pokazala, da mesto ne more biti ločeno od svoje okolice, kajti povezano je z zaledjem z vrsto skupnih problemov. V Celju in okolici so dani vsi pogoji za združitev. Združitev pa bo uspešna le tedaj, če bomo vsi delali na tem, da bo imelo mesto in

Delovno predsedstvo

magale. Vendar pa niso povsod osvojili vsebine VI. kongresa, ker se opaža, da ponekod komunisti še premalo delajo praktično pri prevzgoji ljudskih množic. Del svojega govora je posvetil tudi liku komunista in komunistični morali.

Nato je nakazal nekaj izhodišč za bodoče delo. Omenil je, da ponekod delavsko upravljanje ni zadovoljivo, za kar so krivi komunisti. Zlasti je opaziti, da so se v nekaterih podjetjih delavski sveti odtrgali od ostalih delavcev, zato bo naloga komunistov, kjer taki škodljivi pojavi obstojajo, da delavske svetke čim bolj približajo delavcem.

Komunisti morajo znati vzgajati ljudi za socializem

K besedi se je oglašil tudi član Izvršnega komiteja ZKJ tov. Franc Leskošek, ki je dejal, da so komunisti v Celju dosegli velike uspehe, zlasti v delovnih kolektivih in v delavskem samoupravljanju. Nato je podal nekaj praktičnih primerov uspešnega dela iz svoje revolucionarne prakse.

Navedel je etape boja komunistov v predvojnem času, za časa borbe in po osvoboditvi. Zakaj so komunisti takrat zmagovali, čeprav jih ni bilo toliko kot

upravljanje. Zato morajo delati tam, kjer se ljudje zbirajo, v množičnih organizacijah in društvih. Če hočejo pa vzgajati ljudi, morajo nekaj znati. Učiti se pa morajo iz naše prakse, ki je lažje razumljiva kot filozofija.

Komunist, ki se ne izpopolnjuje, ni del in ne prevzgaja ljudi, ne more biti komunist. Komunisti morajo preučevati problematiko in oceniti situacijo v kraju ali vasi. Na podlagi take analize morajo napraviti sklep in posegati vmes povsod, kjer je to potrebno. Tega pa naši komunisti večkrat ne delajo.

Novoizvoljeni člani Okrajnega komiteja ZKS Celje

Tov. Aškerc Anton, Borovšak Helena, Cvenk Miran, Golja Ivan, Gradišnik Frdo, Grešak Ivan, Grm Anton, Jerman Riko, Jošt Jože, Kotar Alojz, Kovač Ivan, Lojen Joško, Lubej Franc, Medved Albin, Omladič Milica, Pelko Florijan, Pokorn Nina, Rehar Albin, Simončič Franc, Sumrada Vinko, Tofant Anton, Tržan Franc, Vitič Ivan, Vrabčič Olga in Zaberl Konrad.

Novoizvoljeni Mestni komite v Celju

Po zaključku okrajne konference ZKS so se v soboto ob 13. uri zbrali v sejni dvorani Mestnega ljudskega odbora delegati iz Celja in iz svoje srede izvolili nov 21 članski mestni komite ZKS v Celju.

V komite so bili izvoljeni: Allagič Božica, Bizjak Karel, Božnik Anton, Drole Andrej, Frece Marica, Fale Fani-ka, Grčić Edo, Hilbert Kamilo, Kokali Stane, Kos Vili, Loštrk Milan, Lesjak Albin, Pelko Florijan, Peperko Rudi, Pirš Franc, Polajner Stane, Stribar Karel, Svarc Ivo, Tofant Anton, Vrabčič Olga in Zupan Ludvik.

Na svoji prvi seji bodo izvolili sekretariat in sekretarja.

-ma-

Pogled v dvorano v času zasedanja

katerih je težko vzgajati mladino in jo odtrgati od zastarele miselnosti. Ugotovila je, da je premalo žena vključenih v odbore SZDL in premalo roditeljskih sestankov, na katerih bi starši s prosvetnimi delavci proučevali vzgojno vprašanje. Sploh se opaža, da marsikje podcenjujejo žene, uporabljajo jih le za manj važne stvari kot je pobiranje članarine, pri sodelovanju v važnejših stvareh jih pa odmičajo v stran. Ne moremo pričakovati, da bo žena politično razgledana, če jo ne bomo vključili v množične organizacije in organe

danes? Zato, ker so bili revolucionarni, disciplinirani in ker so izvrševali sklepe. Govorec o prehojeni poti KP je poudaril, da se komunisti po VI. kongresu niso znašli takoj, ker so bili navajeni komandiranja. Ker se je materialna baza v državi izboljšala, so bili dani pogoji za vedno večji razvoj socialistične demokracije, ki priteguje k upravljanju ljudske množice. Danes je Zveza komunistov vodnik in nosilec te borbe in komunisti se morajo znati v tem. Znati morajo pridobivati in vzgajati ljudi za

Nekaj misli o medicinskih sestrah ob svetovnem Dnevu zdravja 7. aprila

Svetovni Dan zdravja, ki ga slavi ves svet ob spominu na Florence Nightingale pod geslom »Medicinska sestra — pionir zdravja«, je dal tokrat povod, da spregovore sestre same nekaj besed o svojem poklicu in delu, ki ga dolgujejo svojemu narodu in človeštvu.

Pred sto leti se je med krmsko vojno leta 1854, pojavila na Krimu žena velikega duha, polna kreposti, da pomaga bednim in izmučenim ranjenecem, Angležinja Florence Nightingale. Njej in njenim štiridesetim pomočnicam je uspelo, da uredijo moderne sanitetne organizacije postaviti poljske bolnišnice tako, da je padla umrljivost za 50%. Z veliko srčno kulturo in neomejeno inteligenco si je pridobila zaupanje in hvaležnost svojega naroda.

Ustanavljala je prve sestrške šole njenega tipa, n. pr. šole v bolnišnici sv. Tomaža v Londonu. Tam so se vzgajale gojenke z geslom »Vse kar je najboljšega je komaj dovolj dobro za bolnika!« Nešteto krat jim je ponavljala, da je za sestrski poklic premalo imeti srce polno ljubezni, važna da je umetnost nege same ter pravilna zavest o vrednosti življenja nasproti smrti. Terjala je od sestre inteligenco, strokovnost, prilagodljivost, potrpežljivost, takt in smisel za humor. Florence Nightingale je bila pravi novator, njej gre zaslug, da se je tudi izven meja Anglije posrečilo utreti pota modernemu sestrinstvu in šolstvu v blagor vsega človeštva. Njen kip na londonskem trgu jo predstavlja kot svečeno, ki s svetilko v roki svetli v temo neznanja ter utira pot v novo svetlo dobo sestrinstva.

Civilno sestrinstvo pri nas do leta 1920 ni bilo na primerni višini. Bilo je pač dediščina prostovoljnih bolničark iz prve svetovne vojne, ki jih je še nekaj po vojnih bolnišnicah. Leta 1921 se je z ustanavljanjem strokovnih šol dvignil strokovni standard sester. Tako so po vrsti zrasle šole v Zagrebu, Beogradu, Valjevu in Ljubljani. Druga po starosti je bila šola v Beogradu, organizirala jo je Angležinja Miss Neroton. Njeno vodstvo je trajalo le nekaj let, nakar so jo prevzele naše medicinske sestre po specializaciji v Angliji. Šola je bila moderno grajena z dobrim strokovnim vodstvom in je dala mnogo dobrih in zaslužnih sestr. Šola je bila namenjena v glavnem strokovni negi bolnika, čeprav so se sestre izobraževale tudi za druga dela v zdravstvu, n. pr. za terensko delo, dispanzerje, šolske poliklinike ter razne otroške ustanove. Solanje je obstajalo iz strokovnih predmetov in prakse. Šola je trajala sprva 2 in pol leti. Leta 1925 do 1930 je trajala 4 leta, nato pa 3 leta z dovršenim diplomskim izpitom. Šola je sprejemala gojenke, stare 18 let,

4 letno nižjo srednjo šolo z dovršenim izpitom, bila pa so tudi med njimi dekleta z veliko maturo ali nekatere z učiteljskim. Na žalost je bilo šolanih sester premalo. Redovnice so preplavljale bolnišnice, brez strokovne predizobrazbe. Načela, da je življenje važnejše od smrti, niso poznale.

Druga svetovna vojna z nemškim osvajalcem in kasnejšim okupatorjem, ki nam je zapustila izropano in obubožno domovino, nas je pripravila do spoznanja, da nam je nujno potreben velik strokovno izobražen kader zdravstvenih delavcev. Naša oblast se je trudila z ustanavljanjem modernih šol za med. sestre in nudila vse ugodnosti za ta študij. Zal pa je odzval za ta prelepi poklic premajhen, kljub temu, da je izrazito ženski kakor noben drugi. Zena, ki je že po svojem bitju nežnejša, ima prirojen materinski čut, ki išče udeleževanja. Zato se bo v vsakem primeru zavzemala za brezmočno, slabotna, bolna in onemogla bitja in jim nudila zaščito.

Vkljub temu, da nas je danes po številu še malo, vendar srečavamo medicinsko sestro že po vseh zdravstvenih ustanovah, na klinikah, v bolnišnicah, na poliklinikah, v dispanzerjih, v preventivni in prenatalni zaščiti. Srečujemo jo v operacijski dvorani, pri delu

V ponedeljek ob pelletnici obstoja prireja Komorni zbor svoj stoli nastop

Komorni zbor v Celju ima za seboj zelo plodovito pot. Pet let nazaj, od takrat, ko se je celjski Komorni zbor pod vodstvom prof. Egora Kuneja ustanovil, pa do danes je imel Komorni zbor 100 nastopov. Nastopil je na 50 samostojnih koncertih, na enajstih prslavah, devetkrat v študijih radio Ljubljane in Maribora, petkrat na komemoracijah in petkrat na pogrebi. Če samo pomislimo (vsakemu, ki kolikor toliko razume proces glasbenega reproduktivnega ustvarjanja, bo to jasno) koliko prizadevanj je skupina celjskih pevcev vložila za tolikšen uspeh, potem bomo v ponedeljek z našim obiskom dali priznanje zboru, ki v našem mestu predstavlja zelo pomemben glasbeni kolektiv, na katerega smo lahko ponosni. Upajmo, da bomo v dvorani Uniona videli zbrane vse ljubitelje petja in glasbe.

KONCERTNI VEČER

Celjskega orkestra

(Dirigent Dušan Sancin, solist Karlo Rupel — 5. april 1954)

V Celju se še vse premalo zavedamo pomena orkestralnega korpusa, ki z domačimi godbeniki neguje resno glasbo naše in tuje literature. Poznali smo svoj čas takodomenovane salonske orkestre širom Slovenije, ki so imeli na

ob Röntgenu kot zdravnikovo pomočnico in svetovalko. Zelo jo pogrešajo bolnišnice in klinike, kjer nega bolnika še zdaleč ni zadovoljiva. Če pogledamo le celjsko bolnišnico, ki sprejema 600 bolnikov, ima pa le deset medicinskih sester, potrebovala bi jih pa najmanj 60. Tudi patronažnih medicinskih sester za bolnike na domovih je še vse premalo. Imamo kraje, kamor se ni stopila noga zdravstvenega delavca, kjer se ljudje verujejo v vraže in so prepuščeni mazačem. Tako se je zgodilo nedavno, da so nezvestnega otroka obujali z žarečim železom itd. Manjkajo nam tudi šolske medicinske sestre, ki bi bile trdna vez med otrokom, učiteljem in otrokovim domom. Manjka nam tudi industrijskih sester, ki bi skrbale za telesno zdravstvo našega delavstva.

Priznamo, da polic medicinske sestre ni lahek. Področje njenega dela je neskončno in terja čelga človeka. Toda vsi naporji so v trenutku pozabljeni, ko se bolnik prvič nasmehne. Kaj pomeni takšen nasmeh ve samo tisti, ki se je dni in noči boril za njegovo življenje.

Zelim, da bi dobili toliko novih sester, da bi izpolnili vse vrzeli v zdravstvu. S svojim delom bi rade zajele vso domovino, tudi najbolj zaostale kraje. S tem prizadevanjem podpiramo našo ljudsko oblast, ki se neizrekljivo trudi, dati človeku to, kar mu je najdražje: ljubo zdravje!

Med. sr. Stegnar Silva

tem bomo v ponedeljek z našim obiskom dali priznanje zboru, ki v našem mestu predstavlja zelo pomemben glasbeni kolektiv, na katerega smo lahko ponosni. Upajmo, da bomo v dvorani Uniona videli zbrane vse ljubitelje petja in glasbe.

*

Vstopnice za koncert Komornega moškega zbora, ki bo 12. aprila v dvorani kina Union, so razprodane. Na splošno željo bo ponovitev koncerta v četrtek, 22. aprila v Narodnem domu. Rezervirajte si vstopnice pravočasno v Glasbeni šoli.

programu lažjo in celo plehko glasbo plesnega ali zabavnega značaja. Celjski orkester pod vodstvom prof. Dušana Sancina pa goji vsa leta glasbo, ki jo s pridom posluša razvajeno uho in naše široke množice, ki niso imele prilike niti posejati glasbenih šol, niti da bi si s pogostimi obiski resne glasbene produkcije vežbale sluh. V primerjavi z vokalno glasbo, kot se goji pri nas v naših kulturnoprosvetnih društvih, je sodelovanje v orkestru mnogo zahtevnejše, saj mora sleherni član doseči neko določeno stopnjo tehničnega znanja in čistoto v intonaciji. Še le tako preseže članov je predpogoj za reprodukcijo zahtevnejših kompozicij, katere potem dirigent v nešteti vajah izoblikuje do one stopnje, ki je zrela za koncertno dejavnost.

Sporod koncertnega večera je obsegal dva dela. V prvem delu smo slišali Glucka, Griega, Šantla in Čajkovskega. Po odmoru v drugem delu Tartinijs, Rodeja, Nachéza. V teh kompozicijah je sodeloval solist-violinist Karlo Rupel iz Ljubljane. H programu ni kaj reči, toliko je bogat, da je priklenil poslušalce ves večer, kar je bilo videti že po spontanah aplavizih polne dvorane. V prvem delu Čajkovskega Fina le iz Serenade op. 48 je najbolj zavzel, medtem ko je bila Gluckova Simfonija v G-duru medlejša (Alegro, Andante). Violinist Rupel je prekosil samega sebe v Tartinijevem Koncertu v d-molu. Vživetje v staroitalijansko kompozicijo je bilo popolno in stilno zaokroženo brezhibno, zaigrano z diskretno spremljavo orkestra. Bil je to višek koncertnega večera. Rupla smo občudovali zlasti v treh kondencah, kjer je vsa brilanca violine kot instrumenta pršla do prepričljivega izraza, hkrati pa njegova sprevnost. T. Nachézjev Ciganski ples št. 1 je v toliki meri vžgal, da je publika izvala ponovitve.

Ta večer je bil na odlični višini, po enopodurno trajajočem programu so se poslušalci le težavno ločili od koncertantov. Ker so v Celju tako redki instrumentalni koncerti v primerjavi z vokalnimi, bi bilo le želeli, da celjski godbeni orkester pod taktirko prof. Sancina slišimo česče. Celjski orkester žal ni ustaljen, s premestitvami se kali njegova rast, v sedanjem konceptu zvočnosti popušta v primerjavi s prejšnjim stanjem, tudi je število pišlkih 20 godbenikov skromno — kakorkoli pa le verno izpričuje celjsko zmogljivost v danih okoliščinah.

Celjski orkester pojde na gostovanje v Zagreb, kjer bodo koncertirali za radiododaj in poleg te dejavnosti absolvirali samostalen koncertni večer. Celjani želimo našim umetnikom obilo uspeha!

A.S.

Komemoracija v počastitev spomina Borisa Kidriča

Mestni ljudski odbor Celje priredi ob obletnici smrti narodnega heroja Borisa Kidriča v dvorani Ljudske prosvete (bivše gledališče v Celju, Stanetova ulica) dne 11. aprila 1954 ob 10. uri komemoracijo.

Mestni ljudski odbor poziva ustanove, podjetja in državljane, da v ne-

deljo, dne 11. aprila izobesijo zastave na poldrogu oziroma s črnim florum.

Kolektivi ustanov in člani delavskih svetov naj se komemoracije v nedeljo, dne 11. aprila 1954 udeležijo polnoštevno, da na ta način izkažejo čast pokojnemu Borisu Kidriču.

Mestni ljudski odbor Celje

Ivanki Mravljakovi — materi padlih borcev v spomin!

Neizmerno je pretresla ves, da je umrla v Sošanju Ivanka Mravljakova, slehernega, ki jo je poznal. Se prav posebno pa so ob njeni smrti začutili pekočo bolečino tisti, ki so poznali njen dom iz časa, ko je v njem živela in prekipela revolucionarnost njenih dragih sinov Božola in Dušana ter njihovih sodelavcev. Iz vsega lega prijetnega, toplega domačega vzdušja je dihala vselej lovarišica, mama Ivanka Mravljakova. Bila je ena tistih mater, ki so se odrekale vsemu za dobro svojih otrok, jih nevidno spremljale in stale močno ob strani tudi tedaj, ko so hodili ilegalna polja, bile ob njih še močnejše, ko so jim sledili in jih preganjali orožniki in bile še bolj ponosne nanje, ko so jih stramolili in po njih pljuvali gestapovci. Nikoli se Ivanka ni sklicevala na dolžnosti otroka do matere, niti tedaj, ko je obšla svojega Božola in vedela da odhaja kol prostovoljec v špansko revolucijo. Tožila tudi ni, ko je morala zaradi delovanja svojih otrok zapustiti svoj dom, odšla je s ponosno dvignjeno glavo na Hrvaščino. Zelela je vedno samo, da se uresničijo svelli ideali njenih otrok, čeprav je vedela, da brez žrtve ta izpolnilev ni mogoča.

Ko se je po osvoboditvi vrnila domov, je zaman čakala, da se med vrati prikaže in jo veselo pozdravi vedno nasmajan obraz Božola, ni pričakala prihoda Dušana. Prvi je bil ustreljen leta 1942 v Mariboru, drugi je padel kot zdravnik Pohorskega bataljona. Vrnilo se ni še mnogo tistih, ki so prihajali in oživljali nekoč to hišo ... Ostala je sama z isto bolečino kot mama Röckova, Solnova-Korenova, Vrabčeva, Muhovčeva in druge ... Zaprla je svojo bolečino globoko vase, v sobo je nametila sliko, ob sliko vseh tistih, ki so ji bili neposredno blizu in dragi, in ki jih ne bo nikoli več.

Ob olivriti muzeja iz NOV v So-

šanju, se je zadržala tako globoko v zgodovino lepih, obenem krvavih dni, da je pod težkimi občutki omahnila in se ni več dvignila. Živela je, vendar vsakdanji dogodki v njej niso več našli pravega odziva, živela je v preteklosti, nekaj let. Ob ponovni kapi, v nedeljo, je za vedno ugasnilo njeno plamenilo, široko srce!

Z Ivanka Mravljakovi se je podrl znova del starega borbenega Soš'anja, zaprla so se za vedno vrata toplega doma ... Z njenim slovesom pa so oživel znova pred nami pokošeni cvetovi nekdanjega Sošanja, videl si nasmeh Božola, slišal besede Dušana, Bibe Röcka, Korena, Janka Vrabčeva, in še mnogih.

Odeja v pomladno cvetje, je legla mnogo prezgodaj v zemljo žena, Ivanka Mravljakova, — mati, kateri bo zgodovina naše borbe dala časno mesto in jo ohranila v najlepšem spominu!

Marica Frecelova

Kongres

Zveze društev »Svoboda« bo 29. in 30. maja v Celju

Dne 6. aprila se je sestal v Domu sindikatov v Ljubljani Glavni odbor Zveze delavskih prosvetnih društev »Svoboda«, ki je razpravljal predvsem o pripravah za kongres. Sklenili so, da bo Kongres društev »Svoboda« 29. in 30. maja v Celju. Kongres se bo začel ob 10. uri dopoldan ter bo zasedal po komisijah, popoldan pa bo zaključno zborovanje. Med kongresom bodo »Svobode« iz Celja in bližnje okolice imele več prireditve.

Vse kaže, da bo ta kongres velika manifestacija uspehov izobraževalnega dela med našim ljudstvom, zlasti med delavstvom.

Gradnja partizanske ceste se je začela

Konec marca se je nenadoma razširila vesela novica: Partizansko cesto Braslovče—Dobrovlje—Nazarje so začeli graditi! Na vprašanje kje, je nekdo zamahnil z roko proti Podvrhu pri Braslovčah. Pričujoča slika nam kaže del cestne trase prav ob vznožju hriba, po katerem se bo cesta začela vzpenjati po gozdnem pobočju.

Sele po odobritvi goloseka, je režijski odbor lahko pričel s prvimi deli.

Na vajece radi pozabljamo

Kakor koli jih imenujemo — učenec v gospodarslu ali s tem nazivom, so to v naši družbi prav golovo še marsikje in marsikdaj posebna vrsta mladih ljudi, na kalere zelo radi pozabljamo.

Nič redkega ni, če slišimo od njih, da moštri in celo pomočniki ravnaajo z njimi še dokaj po starem, samovoljno in niti najmanj vzgojno. Nekateri vajenci so se v letošnji zimi kar dobro naučili mraza, nekateri so se zaradi nezakurjenih prostorov prehladili in morali ostati v bolniškem stanju. Moštri ponekod kaj radi zadržujejo nagrade, ki pripadajo vajencem, in to celo po dva in več mesecev. Niso bili redki primeri, ko vajenci niso dobili lani enomesečnega letnega in zimskega sedemdnednega dopusta. Prav redki so vajenci, katerim so moštri odobrili 8 dnevni dopust za pripravo na končni pomočniški izpit, zaradi česar so tudi uspehi večkrat slabši, kakor bi sicer bili.

Veliko je primerov, da zaposlujejo vajence ali vajenke z njihovo šifro: in ničesar skupnega z njihovo šifro: in

Podiranje lesa hitro napreduje. Prav te dni bodo v bližini te sečneje odprli kamnolom in šele s tem se bo prava gradnja ceste začela. Navdušenje ob pričetu gradnje se ni moglo poleči. Za delo se je že prijavilo mnogo prostovoljcev iz bližnje okolice; zavedajo se velikega pomena, ki ga bo imela ta cesta za naše gospodarstvo, posebno pa za Dobroveljčane, ki so v NOB tako junaško branili našo domovino. O poteku gradnje bomo še poročali.

preko določenega časa. Prihajajo v delavnico zelo zgodaj in odhajajo iz nje pozno. Ribajo in čistijo poleg delavnic tudi stanovanjske prostore, kurijo in pripravljajo drva ter opravljajo druga dela, zlasti tam, kjer stanujejo pri učnih mojstrih. Lahko bi rekli, da je tak odnos precej podoben nekdanjemu izkoriščanju vajencev, in zahteva ne samo kriliko, temveč tudi kazni. Vajenci in vajenke pa navadno kljub grobim napakam molčijo, ker se bojijo za učna mesta.

Če govorimo o nepravilnem odnosu, moramo prav posebno obsojati tiste moštre, ki dovoljujejo, da se v učenje in delo vajencev mešajo njihove žene ter jih izkoriščajo in imajo celo surov odnos do njih.

Prav bi bilo, da se takim pojavom poslavimo vsi po robu. Korisno bo, če se bo za to mladino zanimal vsak državljan, in če bo o vseh nepravilnostih sproli obveščaj pristojne inšpekcijske organe.

„Vaška komedija“ v Vitanju

Poleg mnogih amaterskih gledaliških skupin, ki kljub prenekaterim težavam hočejo zadostiti svojem kulturnemu poslanstvu, se tudi gledališka družina iz Vitanja trudi izpolniti svoj namen. Lahko rečemo, da so prilike vitanjskih amaterjev tako siromašne, da bi se marsikdo, ki je vajen večjega razkošja ob teh prilikah zgrozil in dvomil, če bi mogel kaj ustvariti. Toda Vitanjčani, postavljeni pred tako skromne pogoje ne mirujejo. Oni hočejo biti samo opazovalci (lepo število jih je aboniranih v celjskem gledališču) ustvarjati hočejo tudi sami.

Po socialni drami »Jernačem«, katero so odigrali še v lanskem letu, so se letos lotili lažje veselolgre s petjem »Vaške komedije«. Delo je zrežiral tov. Gombač Milan, ki kaže veliko veselja in sposobnosti do gledališkega dela. V igri je sodeloval tudi sam kot igralec in pokazal zelo dobro igro. Ostali člani njegovega ansambla so za njim sicer nekoliko zaostajali, vendar je bila njihova igra marsikdaj zelo dobro doživeta ter je prislila večkrat občinstvo k burnemu smehu. Smejejo se Vitanjčani radi. To so dokazali ob uprizoritvi veselolgre »Vaške komedije«, ko so kar trikrat napolnili dvorano, kar se doslej

baje še ni zgodilo. Toľkšna udeležba pa je obenem tudi najlepše priznanje izredno pridnim igralcem. Z delom so Vitanjčani gostovali tudi v Socki in Zrečah. Brez dvoma so tudi v teh krajih dosegli uspeh. Škoda je le, da niso mogli delu začeti tudi iz pevske strani. Prav iz te plati pa je »Vaška komedija« zelo zahtevna in je njena izvedba v celoti omogočena le večjim odrom. Tu so si Vitanjčani spretno pomagali z narodnimi napravi, katere so posrečeno izbrali in jih kar dobro odpleli. Seveda, znajti se je treba!

Zelo pohvalno je za Vitanjčane tudi dejstvo, da posvečajo dokaj paznje sceni. Ob skromnih pogojih vitanjskega odra, je bila ta prav prirčna in je to zelo razveseljivo.

S tako vztrajnostjo in poštvalnostjo, kot jo kažejo mladi igralci vitanjske gledališke skupine, sedaj (večina jih je začetnikov), bodo lahko dosegli še vrsto lepih uspehov, kar jim prav prirčno želimo. Njihovo delo pa bo znatno olajšano, ko bo dograjen dom, katerega so pričeli z vso vnemo graditi, a sedaj gradnje zaradi pomanjkljivih načrtov ne morejo nadaljevati.

Končan je seminar

za člane higiensko-tehničnih komisij

Za člane higiensko-tehnične komisije v Cinkarni in Tovarni emajlirane posode v Celju je bil pred tremi meseci organiziran seminar, ki se je vršil v Cinkarni in je trajal do konca meseca marca. Številne neizgovorne obolenja ter zaradi tega izpadli delovni dnevi, ki povzročajo našemu gospodarstvu ogromno finančno škodo, so narekovali izvedbo takega seminarja.

V treh mesecih so člani teh komisij zvedeli marsikaj novega. Obravnavali so higiensko-tehnično zaščito, odnose do delavcev in medsebojne odnose, nadalje podrobnosti o mikroklimi, o osvetljenju, o ropotu, o razmerah, ki vladajo v drugih državah, nadalje o organizaciji zaščite in zakonitih sankcij za neupoštevanje predpisov. Skraloka, snovi je bilo dovolj. Člani komisije na

seminarju naj pridobijo teoretično znanje preneseno v življenje, na vsako delovno mesto in skupno s sindikalno organizacijo sproti ugotovljajo neizgovorne in njih vzroke. Za to delo, ki ni nič manj važno in seveda tudi nič manj lahko kot je vse ostalo delo v nekem podjetju, se bodo morali zainteresirati prav posebno novi upravni odbori in delavski sveti, ki so za to tudi po zakonu zadolženi.

Udeleženci tečaja so sklenili, da se bodo sestajali in obdelali nastale probleme ter ugotovljene nejasnosti.

Centrala HTZ komisija pri Zavodu za socialno zavarovanje bo sodelovala tudi v bodoče pri delu teh dveh komisij in bo še organizirala seminarje tudi za druga podjetja.

Iz Celje...

PRIJETEN DRUŽABNI VEČER REZERVNIH IN AKTIVNIH OFICIRJEV V CELJU

V soboto zvečer je bil v Narodnem domu prijeten družabni večer rezervnih in aktivnih oficirjev, ki so v svoji sredi z veseljem pozdravili narodnega heroja Franca Leskovskega-Luko, tov. Mico Šlandrovo, narodnega heroja Maslo Draga, tov. Simoniča, tov. Sumrada Vinka, tov. Olgo Vrabčič, komandanta garnizije Celje tov. Jeriča in še mnoge druge vidnejše oblasti in politične funkcionarje.

Družabni večer je obogatil program, ki ga je izvajal celjski Komorni zbor pod vodstvom tov. Egona Kuneja. V zabavnem programu pa je sodeloval član Mestnega gledališča tov. Janez Škof. Za ples je igral orkester pod vodstvom Dančija Pestotnika, ki pa je vmes zaigral tudi kakšen venček partizanskih pesmi.

PREDAVANJE

o pomenu vrtov, parkov in nasadov
v mestih

Prilaga Ljudska univerza v Celju, v četrtek, 15. aprila t. l. ob 19.30 uri v predavalnici na učiteljsko. Predaval bo prof. inž. Ciril Jeglič iz Ljubljane. Predavanje bo spremljano s skioptičnimi slikami.

Olepevalno društvo in mnogi posamezniki se trudijo, da bi bilo naše mesto čim lepše in čim bolj urejeno. Lepo negovani nasadi, vrtovi, cvetice na verandah, na zelenih pasovih ob ulicah in drugod, k temu mnogo pripomorejo. Z izkuštvji, ki jih imajo glede tega mnoga mesta v Evropi kot tudi v naši domovini, nas bo ob skioptičnih slikah seznanil naš priznani strokovnjak prof. inž. Ciril Jeglič. Vsi, ki želimo, da bo Celje vedno bolj in lepše urejeno mesto, da bodo vrtovi, parki in nasadi vsem v prijeten oddih, estetski užitek in v veselje, bomo z udeležbo na predavanju pridobili mnogo za uresničevanje teh nalog. Vsi vljudno vabljeni!

Drugi večer poučnih filmov v Celju

Prilaga Ljudska univerza v Celju, v torek, 13. aprila ob 19.30 uri v predavalnici na učiteljsko. Predvajani bodo naslednji filmi: Planinci v Alpah, Zivinojere v Podonavju, Splavarji na Japonskem, Perzijska karavanska cesta. Govor v zvezi s filmi bo imel učitelj tov. Gobec Lojze. Vljudno vabljeni!

Z OBČNEGA ZBORA FOTOAMATERJEV

Pretেকlo sredo je imel foto-kinoamaterski klub v Celju svoj občni zbor. Po

poročilu predsednika kluba tov. dr. Podpečana se je razvila živahna diskusija, iz katere je bilo razvidno, da je delo kluba zadnji čas precej nazadovalo. Klub ima v svojih krogih v Kemični tovarni, Zdravstvenem domu, Drž. učiteljski in I. gimnaziji včlanjenih 124 članov, agilnih pa samo 43. Vzrok nezainteresiranosti članstva (večina dijakov), je predvsem v tem, ker si ne morejo nabaviti materiala po dnevnih cenah, klub pa jim ne more tega ceneje nuditi, ker sam ni prejel nobene podpore (razen od OOLT).

Problem, katerega klub ne more rešiti, je problem klubskih prostorov, saj se je v kratkem obdobju dvakrat selil. Najprej v kletne prostore Doma OF, kjer je vlagala uničila večino opreme. Tako so bili prisiljeni, da se preselijo. Sedaj so v boljših, toda še vedno za klub neprimernih prostorih Sindikalnega doma.

Kljub težavam pa je klub dosegel tudi pohvalne uspehe: organiziral je tri tečaje za začetnike na Učiteljsko, kjer je vsakokrat z uspehom dovršilo tečaj nad 30 dijakov, ki bodo, kot učitelji širili to panogo ljudske tehnike med kmečko in delavsko mladino. Prav tako so bili tečaji na I. gimnaziji in Tovarni emajlirane posode, katere so vodili klubski člani. Člani kluba so sodelovali tudi na raznih razstavah, tudi mednarodnih in želi lepe uspehe.

Po izvolitvi odbora, kateremu predseduje tov. dr. Podpečan, so člani sprejeli nekatere važne sklepe. Organizirali bodo tečaje začetnikov na obeh gimnazijah (na Učiteljsko je še v teku) s primernimi diaspozitivji, katere bo ekipa društva predvajala pionirjem.

MESTNA IN OKRAJNA GASILSKA ZVEZA ZDRUŽENI

V nedeljo 4. aprila dopoldne sta bila občna zbor Mestne gasilske zveze Celje in Gasilske zveze okraja Celje-okolica. Popoldne istega dne sta se na ustanovni skupščini obe Gasilski zvezi združili v Gasilsko zvezo Celje. Za predsednika Zveze je bil izvoljen tov. Drago Komarički.

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 29. 3. do 5. 4. 1954 je bilo rojenih 51 dečkov in 28 deklic.

Poročili so se:

Mrakovič Radenko, delavec iz Celja in Gavze, razv. Metek Olga, gospodinja iz Celja; Leskova Bernard, geometer iz Celja in Franca Ivana, nameščenka iz Celja.

Umrlj so:

Videc Marija, otrok iz Male Breze, občina Breze, Pušnik Zdenko, otrok iz Laškega; Krajnc Drago, otrok iz Laškega; Poček Marija, gospodinja iz Celja, stara 46 let; Oštr Franjo, upokojeni rudar iz Konovo-Velenje, star 77 let.

...in zaledja

Gospodinjsko-izobraževalni tečaj v Laškem

Pred dnevi se je v Laškem zaključil eden najuspešnejših gosp. izobraževalnih tečajev te sezone v okraju Celje-okolica. Pravzaprav sta bila to dva tečaja, v katerih se je 42 deklet iz vasi Lazise, Lenart, Rupert, Strmca, Svetina, Zigon, Debro, Rečica itd. izobraževalo in razširjalo svoje pomanjkljivo znanje. Poleg kuhanja, praktičnih gosp. del in ročnega dela so gojenke bile deležne pouka o prehrani, higieni gospodinjstva, higieni žene, zdravstva (prva pomoč, boln. hrana, dojenček), dalje živinozdravstvo, mlekarstvo, združništvo, kulturne navade, moralni pouk, deloma so poglabile znanje slovenščine, računstva in zemljepisa, kakor tudi osvobodilno borbo našega naroda, socializem in lik socialističnega človeka. Vsa ta snov jim je 2 meseca v vsakodnevni pouku (razen sobote) gotovo razširila obzorje in kar je glavno, ta pouk jim je trdna osnova za nadaljnje samoučboževanje. Večina teh deklet je hodila eno, dve in tudi tri ure daleč v tečaj in to ob vsakem vremenu — zato mislim, da je vsaka beseda, ki bi se potrjevala potrebo, voljo in željo po izobraževanju naše mladine odveč!

Gojenke so v celoti prisostvovala predavanju pedagoga prof. Silaha iz Maribora o vzgoji in tovariša Dermola iz Soštanja o vrtnarstvu. Mnogo so pridobile z ogledom raznih obratov. V pivovarni Laško jih je presenetila izredna čistota na vsakem koraku, v tekstilni »Volna« so se lahko seznanile s tkanjem lepega volnenega blaga, občudovale so krasno posodo in vztrajnost žena v »Emajlirani« v Celju; v Celjski tiskarni so jim ljubeznivo razkazali tiskarsko umetnost, obiskale so ekonomijo v Medlogu in v vrtnarski šoli so jim prijazno razložili svoje uspehe pri gojenju raznih kultur. Zaradi boljšega pojmovanja naše narodne preteklosti so obiskale celjski muzej, kjer so v zgodovinskem oddelku Narodno-osvobodilne borbe znova podoživljale naše narodno trpljenje in njega osvobodjenje.

Rade bi si bile ogledale še marsikaj; vendar dokler ne bo takim nadaljevalnim šolam in tečajem priznan popust na železnici, kakor se tega poslužujejo lahko ostale šole, to iz finančnih razlogov ni izvedljivo. V tovarnah so dobro spoznale trud našega industrijskega delavca in so tako medsebojna spo-

znavanja industrijskega in kmetijskega sektorja prav koristna.

Kmetijska zadruga, ki je omogočila izvedbo tega obširnega tečaja je s tem dokazala, da je v njej socialistična misel že dokaj dozorela in s takim delom postavlja kolektivno odgovornost za dvig znanja ljudstva, v resnično delavnost. Mi vsi smo socialistična skupnost. In tu se je vsota, pridobljena od skupnosti ponovno vrnila v ljudski element, konkretno z dvigom znanja kmečke mladine. In ker ta mladina, ki jo je vojna prikrajšala za redno osemletno šolanje ni sama kriva svojega pomanjkljivega znanja — je naša družba odgovorna, da jim pomaga nadoknaditi znanje. Tega se je zavedala Kmetijska zadruga v Laškem in naj bo to zgled številnim drugim zadrugam.

Zaključku tečaja je prisostvovala zvezna poslanka našega okraja tovarišica Helena Borovšak, ki je od vseh navzočih toplotno pozdravljena, izrazila svoje odkrito zadovoljstvo nad uspehi tečaja. Ob tej priliki je zadruga pozdravila v svoji sredi tudi najboljše in najdelavnejše — članke zadrugarje — iz vsake vasi svojega območja. Pogrešali smo zastopnika Okrajne zadrugne zveze.

Gojenke so vse prisotne goste s svojim dobrim nastopom pri serviranju, lepemu vedenju in samozavestnem deklariranjem in igranju presenetile, to tembolj, ker je dve tretjini njih nastopalo prvič. Ko pa je iz štiridesetih mladih grl zadonela pesem »Pomladi« (pevovalja Gorjci), je bilo v njih težko spoznati tista, skoro boječa, vase zaprta dekleta izpred dveh mesecev.

Oba tečaja je vodila požrtvovalna kulturna delavka tov. Pavla Rovanova.

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 29. 3. do 5. 4. 1954 je bilo rojenih 8 dečkov in 10 deklic.

Poročili so se:

Jošt Vinko, poštni uslužbenec iz Gotovalj 124, Zalec in Urleb Terzija, gospodinja iz Dohertse vasi št. 47, Sempeter v S. d.; Podčedenšek Jakob, delavec in Ferlež Roza, poljedelka iz Luterji, Ponikva pri Grobelnem; Kovarčič Jožef, posestnik iz Lastinca in Vaje Antonija, posestnik iz Brezovca; Petnik Silvan, kurjač iz Trbovelj in Pfeiffer Vida, etiketirka iz Dolenje vasi; Vidali Ivan, poljedelec iz Slov. Konjic in Virod Franciška, tov. delavka od Sv. Tomazja; Pavlovič Branko, kmetovalec s Trličnega in Potočnik Alojzija, kmetovalec s Trličnega; Cajzek Anton, mizar iz Smarjete in Artič Lidvina, kmetovalec iz Dobrova.

Umrlj so:

Lavsbacher Karel, upokojenec iz Lukavca, star 55 let; Brzilec Marija iz Luterji, stara 81

IZ SMARTNEGA OB PAKI

Predavanje, ki je bilo zanimivo

Ljudska univerza je zadnji nedeljo pripravila predavanje, katerega je bilo prav dobro obiskano.

Predaval je šef uprave dohodkov okr. ljud. odbora Soštanj, tov. Zabret. Govoril je o novem gospodarskem sistemu, ki je stopil letos v veljavo in o predpisu davka na podlagi čistega kastroškega dohodka.

Posrečena je bila zamisel, da se je Ljudska univerza odločila za to predavanje, kajti zanimanje za to je bilo precejšnje, ljudstvo samo pa je tudi upravičeno, da je o vsem tem zadostno poučeno. Poslušalci, katerih je bilo okrog 80, so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem predavatelja. On sam pa se je tudi potrudil, da je ljudem v preprosti in poljudni obliki razložil vse ono, kar je nujno potrebno, da ljudje vedo.

Po predavanju se je razvil živahen razgovor, katerega so se udeleževali tudi ženske, ki drugače od drugih prilikah navadno molče. Takih predavajev si ljudje še večkrat žele.

Škopipljenje sadnega drevja

Akolja za čiščenje in škopipljenje sadnega drevja v območju naše Kmetijske zadruge je končana. Uspeh je v resnici zadovoljiv, kajti lastniki sadnega drevja so storili svojo dolžnost. Celih deset dni sta škopipili dve ekipi s motornima škopiplincima, tako da je vse drevje ob pravem času poškopipljeno. Če ne bo zopet pozebe, lahko upamo, da bo po sedanjih izgleh letos sadna letina zadovoljiva.

Vlom v poslovalnico

Neznani vlomilci so prejšnji terek ponoči vličili v prostore poslovalnice Kmetijske zadruge v Gorenju. Skupna vrednost ukradenega blaga znaša okoli 200.000 din. V prostor so prišli tako, da so odtrgali obešenke z oken, razbili šipe in se splazili v notranje prostore.

Kljub vsem prizadevanjem občanov za storilci ni sledu.

IZ KOMPOL NAD ŠTORAMI NE GLEJ PREVEČ V KOZAREC!

Ni še dolgo, ko se je v Kmpolah cerkveno poročil rudar Hrastnik Rudolf iz rudnika Zabukovce s kmečko hčerko Majoranc Marijo. Kot je to stari običaj, sta tudi imenovana novoporočena povabila na gostijo svoje najboljše prijatelje in prijateljice, da ju spremljejo k poroki v lovrensko cerkev nad Štorami.

Po končanih cerkvenih ceremonijah so svatje šli na kratko razvedrilo v bližnjo gostilno h Gajšku Jakobu, po domače »Pri Spulcarju«. Ker pa ima Spulcar pristno vino, so se svatje opili in prišlo je do pretepa. Da toči Spulcarjev Jaka tako močno vino, si bo zapomnil on sam celo svoje življenje, ker je imela od vsake nahujskane priča oziroma starešina po nevestini strani težko roko, katero je isti večer omenjeni gostilničar nekajkrat občutil na svojem obrazu in ga je celo vrgla za vrata v njegovi lastni gostilni.

Nikoli še ni Spulcar občutil tako krepke svatovske pesti na svojem telesu, dasiravno se že mnoga leta zbira jo svatje za razvedrilo v njegovi gostilni. Če pa bodo bodoči zakonci povabili na gostijo takšne prijatelje, kot jih je povabil Hrastnik Rudolf in njegova nevesta Marija, jih pa nemara Spulcarjev Jaka lahko še dobi po svoji grbi.

Kdor pa želi kaj vedeti o tej gostiji, pa naj pride k Spulcarju na dobro kapljico!

IZ PILŠTANJA

Občni zbori društev in organizacij so pri nas za nami, če izvzamemo Ljudsko tehniko, ki je kmalu po ustanovitvi, lanskega januarja, usahnila. Ustanovitvi niso kazali pravega zanimanja, zato je bil začetek združen s koncem. Gasilsko društvo je izročilo dolgoletnim sodelavcem Hugonu Bosiu in Avgustu Kladošku znački. V treh oddaljenih vaseh bo društvo ustanovilo desetine.

Občinski ljudski odbor Lesično je priredil za člane Protiletalske zaštite in Rdečega križa niz predavanj. Zaporena predavanja zdravnik dr. Branka Fišerja iz Kozjega so bila prav dobro obiskana tudi po drugih udeležencih.

Sadjarski strokovnjak Janko Prislán nas je že dvakrat obiskal. Prva razprava je bila bolj teoretična, druga pa praktičnega značaja in obakrat zelo dobro obiskana. Z enakim zanimanjem so ob veliki udeležbi poslušali okrajnega živinorejskega strokovnjaka Zupana.

Odkod sredstva za socialno zavarovanje?

Te dni se v naši javnosti dosti razpravlja o socialnem zavarovanju. Objavljene so bile javne teze in vodilne ideje, na osnovi katerih naj bi se reorganiziralo naše bolniško zavarovanje. Vsek pač vidi samo pravice, ki mu jih daje socialno zavarovanje, ne vpraša se pa po dolžnostih, ki jih ima do socialnega zavarovanja. Nikoli se ne vprašamo, odkod denarna sredstva za ogromne dajatve. Kdo ta sredstva ustvarja, kako z njimi gospodarimo, to so vprašanja, katerim posvečamo vse premalo pažnje. Ali se zavedamo, da plača vsako podjetje 45% zneska izplačanih plač v ta namen? Ali kdaj pomislimo, da znaša plača delavca ali uslužbenca, ki prejme na izplačilni dan 8500 din, pravzaprav 12.325 din? Ali nam je res vseeno, kam gre 3825 din (pri tej plači) in kako se s tem denarjem gospodariti?

Ze bežen pogled na plačilni fond na področju OLO Celje-okolica in MLO Celje, ki je planiran za leto 1954 v državnem, zadrudnem in privatnem sektorju na znesek 3.342.640.000 din nam pove dovolj. Ali pomislimo, da bodo od tega »plačali« 1.504.187.000 din prispevka za socialno zavarovanje? Ali je kdo pomislil, da predstavlja to pri sedanjih cenah približno 750 do 1000 stanovanj letno? V prejšnjem primeru (plača 8500 din mesečno) bi to zneslo 45.900 din plače na leto več, kot jo delavec ali nameščenec dejansko prejme.

Seveda nočem pri tem vzbuhati videza, da bi to lahko vsak obdržal za sebe, da bi lahko te dajatve odpravil. To bi bilo smešno. Hočem samo poudariti, kako ogromno breme nosimo danes vsi, po drugi strani pa opozoriti, da je to denar nas vseh, da moramo z to v tej razpravi, ko se pripravljajo novi predpisi o socialnem zavarovanju vsi in res paziti, da bo ta naš denar pravilno uporabljen.

V zvezi s tem je interesantno ugotoviti, kam pravzaprav gre zgoraj omejenjena milijarda in pol. Odgovor na to vprašanje dajejo podatki iz proračuna zavoda za socialno zavarovanje.

Predvsem je treba vedeti, da gre 35% v fonde za dolgoročne dajatve (pokojnine in otroški dodatki), 10% pa za kratkoročne dajatve (hranarine, porod-

nine) in za druge stroške zavoda (zdravila, računi bolnic in sl.)

Za izplačevanje pokojnin rabi zavod v Celju mesečno preko 50 milijonov dinarjev, enako za otroške dodatke, tako da znesejo dolgoročne dajatve preko milijardo dinarjev letno.

Od ostalih zneskov porabimo največ za bolnice, za kar je predvideno 128 milijonov dinarjev letno, za ambulantne storitve 39 milijonov dinarjev, zobne storitve 18 milijonov dinarjev, zdravlila 34 milijonov dinarjev, denarno nadomestilo za čas bolezni 80 milijonov dinarjev, porodnice 15.700.000 din, pogrebnine 5 milijonov dinarjev itd.

Ni moj namen, da bi na dolgo in široko analiziral te številke, edini moj namen je, opozoriti na to za nas vse važno vprašanje, zlasti ker uredba o financiranju socialnega zavarovanja predvideva, da pokrije event. primanjkljaj lahko rezervni sklad zavoda ali OLO, ali se pa predpišejo dopolnilni prispevki. Dopolnilni prispevki se lahko predpišejo za področje cellega zavoda, ali pa samo za posamezno podjetje, zlasti za ono, ki ima stalež bolnikov nad povprečjem!

Ne pozabimo, da izkazuje letošnji proračun zavoda v Celju primanjkljaj in da nastaja danes vprašanje, odkod bomo ta primanjkljaj krili. Ali bomo tako dobro gospodarili, da bomo stroške toliko znižali, da ne bo primanjkljaja? Če pa bo predvideni primanjkljaj, ali bo rezervni sklad zavoda dovolj velik, da ga pokrije? In če ga tudi pokrijemo letos, kaj bo pa v letu 1955?

Niti MLO, niti OLO nima sredstev za krčenje primanjkljaja, ostane nam torej le rezervni sklad in če bo ta premajhen (kar je po današnjih podatkih skoraj sigurno), bodo pač nekatera ali vsa djetja plačala dopolnilni prispevek, ki bo šel seveda v breme plačnega sklada dotičnega podjetja. Ne vem, kako bodo zadovoljni delavci in uslužbenci, če bodo morali od svojih sedanjih plač prispevati še kaj za socialno zavarovanje!

Zeleti bi bilo, da se oglasijo še drugi, da skupno rešimo te probleme, ki nas vse tako živo zanimajo.

dr. H. A.

IZ SODNE DVORANE

42-letni Uranič Franc je bil v Tkalcic »Metika« v Celju zaposlen kot obratovodja. V letih 1952 in 1953 je stopoma jemal razno tekstilno blago in ga tako vzel približno 100 metrov v vrednosti okrog 41.400 dinarjev. Dobovčnik Marija iz Dobrave pri Celju je od Uraniča tekstilno blago kupovala, ga prodajala dalje, čeprav je vedela, da je bilo ukradenko. Dobovčnikova se je neupravičeno pečala s trgovino. V letih 1952 in 1953 je od Stefana Pešaka, Henrika Delameje inn Franca Uraniča nakupila najmanj 170 metrov raznega tekstilnega blaga v vrednosti okrog 56.400 dinarjev in ga prodala Majcenič Karlu iz Celja in še nekemu Hrvatcu. Koružnjak Terezija iz Višnjevca na Hrvaškem je v letih 1952 in 1953 v poslovalnici Cinkarne na Mariborski cesti kupovala okvarjeno tekstilno blago in ga dalje prodajala z dobičkom. Več blaga je kupila tudi od Majcenič Karla. Ivankov Terezija iz Pavlovce na Hrvaškem je razprodajala tekstilno blago, ki ga je prevzemala od Koružnjakove. Vseh pet je bilo obsojenih, in sicer: Uranič Franc na 10 mesecev zaporov in povrnitev škode »Metki« v znesku 41.400 dinarjev, Dobovčnik Marija na 4 mesece zaporov, Majcenič Karl na 2 mesca zaporov, Koružnjak Terezija na 3 mesece zaporov, Ivankov Terezija na 1 mesec zaporov.

Gaberšek Jože, tesarski delovodja je 3. februarja 1954 v kolodvorski restavraciji v Celju žalil službujočega organa LM Stropnik Ivana. Kazen 2 meseca zaporov. — Špan Franc iz Doropolja je 12. 1. 1954 v neki gostilni na Planini žalil miličnika Šoban Alojza. Obsojen je bil na 10 dni zaporov.

Zupanc Franc in Zupanc Gabrijela sta v gozdu splošnega ljudskega premoženja v Lijobah posekala eno bukev in smreko v vrednosti 5.350 dinarjev. Obsojena sta bila vsak na 5000 din denarne kazni.

Strgar Martin, čevljarski mojster v Pištanju je v svoji davčni prijavi za leto 1951 lažno navedel, da je imel v tem letu od svoje obrti le 1322 dinarjev čistega dobička, čeprav je njegov čisti dobiček znašal 110.000 dinarjev. Plačal bo 5000 dinarjev.

Koštomaj Ferdinand iz Lemberga pri Strmci je grdo ravnal s svojima otrokoma Antonom in Rajkom Koštomaj. Ze od leta 1950 dalje ne skrbi niti za hran, niti za obleko teh dveh otrok in dopušča, da oba otroka živita v skrajno nehygieničnem stanovanju. Tudi pretepa otroka. Zaradi kaznivega dejanja zanemarjanja otrok je bil Koštomaj obsojen za 1 mesec zaporov.

Mraz Marija, gospodinjica pomočnica je Krofi Danici v Lesičnem ukradla zlat prstan, 3 pare nogavic in 6000 dinarjev gotovine. Kazen 1 mesec in 15 dni zaporov, pogojno.

Zelk Ludvik je v okolici Jurkloštra zaklal ovco in tele ter razprodajal meso. Pečal se je nedovoljeno s trgovino. Obsojen je bil na 1 mesec zaporov.

Puc Rudolf, delavec brez zaposlitve je meseca julija 1953 vzel na škodo podjetja Pilnarna-Vodovod v Celju okrog 100 kg starih vodovodnih svinčenih cevi, neugotovljene vrednosti, ki so jih izkopali pri obnavljanju vodovodnih cevi v Kersnikovi ulici. Puc je bil pri teh delih zaposlen. Kazen 1 mesec zaporov.

Vodovnik Franc je lani septembra v drž. gozdu Stenica v okolici Slov. Konjic posekal češnjevo drevo, vredno 2130 din in si ga prilastil. Plačal bo 3000 dinarjev.

Knez Jože in Ulaga Jože sta 30. 8. 1953 neupravičeno lovila v tujem lovišču, ne da bi bila člani lovskih društev in imela kakšno drugo dovoljenje za lov. V gozdu na Zalazu pri Kuretnem nad Laškim sta ustrelila srno, je odnema na Knezov dom in si tam meso razdelila. Zaradi nezakonite lova sta bila obsojena Knez Jože na 2 meseca in 10 dni zaporov, Ulaga Jože pa na 1 mesec zaporov. Ulaga se kazni odloži. Lovski družini Laško morata plačati odškodnino 6000 dinarjev.

Ključar Luka je bil v letu 1952 blagajnik krajevne organizacije OF na terenu Sp. Hudinja. Od zaupanja denarja si je protipravno prisvojil najmanj 928 din. Kazen 2 meseca zaporov, pogojno. Kot obtežilo pri izpisi kazni je sodišče smatralo, da je Ključar s takim ravnanjem oškodoval OF na terenu Sp. Hudinja.

Ogrinc Julijan je s namenom si prisvojiti, odnema na svoj dom dolgovno obleko in gumijaste škornje in skupni vrednosti 4800 din, last JDZ. Zaradi kaznivega dejanja zatajitve je bil obsojen na 2 meseca zaporov. Olajševalno pri odmeri kazni je bilo, da je Ogrinc odnešeno vrnil.

Lužar Angela je bila zaposlena v tovarni Sad v Celju. Ker je bila noseča, je zaprosila podjetje za bolniški list. V bolniškem listu je podjetje navedlo, da je Lužarjeva bila tam zaposlena od 20. 6. 1953 dalje. Lužarjeva pa je datum popravila tako, da je letnico 1953 spremenila v letnico 1952, kar je storila zato, da bi prišla do zneska 8000 dinarjev za premo otroka, za kar pa zaradi prekratek zaposlitve še ni imela pravice. Na podlagi popravljene letnice na bolniškem listu, je po porodu dobila od Zavoda za soc. zavarovanje Celje-mesto izplačanih 8000 dinarjev. Obsojena je bila na 4 mesece zaporov, Zavodu za soc. zav. mora vrniti 8000 dinarjev.

S. A. je 31. 12. 1953 odnesel svojemu sostavovalcu Selčan Karlu v Brezmem pri Vitanzu moške gojzerice, vredne 3500 dinarjev. Kazen tri mesece zaporov, pogojno.

Vodil Martin, delavec pri podjetju »Hme-zade« v Zalcu, je 30. 10. 1951 brez poverila »stopičku kavarne« »Dome« v Celju napadel Leskovec Zvonka, ga udaril s pestjo po glavi, ga podrl na tla in ga pretepal. Pri tem ga je lažje telesno poškodoval. Po izvršenem dejanju je tekla za Leskovikom v kavarno. Pri tem je s silo razbil tri steklene šipe. Dne 8. 8. 1952 je v svojem stanovanju v Celju v prepiru s pestjo udaril po obrazu Rojce Alojza. Za vsa tri dejanja je bil obsojen na 6 mesecev zaporov, kavarne »Dome« mora povrniti škodo.

Bilina Katarina si je kot upravnica Doma onemoglih v Slov. Konjicah prilastila eno pretežno odelo v vrednosti 2000 din, 6 metrov mošinskega plašča v vrednosti 4800 din in 3 pare čevljev v vrednosti 16.200 din. Obsojena je bila na tri mesece zaporov pogojno. Domu onemoglih v Slov. Konjicah mora plačati odškodnino 20.020 dinarjev.

Kitajski »samorastnik« Mautsetung

CELJSKE BODICE

ZANIMIVOSTI

Deček Mao, sin bogatega kitajskega veleposestnika, je takrat že v drugi bežal od doma. Njegov prvi beg se je ponesrečil. Oče ga je takrat pošteno premlatil pred vsemi gosti. Tudi tokrat ga je oče zasledil na obali velikega močvirja. Toda uporni deček je zagrozil, da bo skočil v grozeče blato, če ga bo pretepel. Tedaj je stari Mao sklenil s sinom premirje. Deček se je vrnil na očetov dom, toda njegovo spoštovanje do krutega in lakomnega roditelja ni bilo nič večje. Ko so se pozneje spuntali kmetje na očetovem veleposestvu, je Mao sočustvoval z njimi ne z očetom, ki je izgubil vse posevke tega leta. S štirinajstimi leti so ga starši poročili z deklico bogatih staršev v sosesčini in ga poslali v šolo, da bi postal učitelj, ker za veleposestnika ni kazal nobene sposobnosti.

Mladi Mautsetung je v šoli pokazal neko drugo sposobnost. Ustanovil je nekako telovadno organizacijo, ki pa je imela nalogo, da svoje člane pripravi za velike naloge v bodočnosti. Nemirni Mao je še naprej sovražil bogataše. Leta 1911, ko mu je bilo 18 let, je zapustil šolo in se pridružil revolucionarjem, ki jih je vodil Sun Jat Sen. Revolucija je bila zatrta in Mautsetung so s maledovanjem in grožnjami prisilili, da je študiral naprej. Doštudiral je, ko mu je bilo 25 let. Postal je pomočnik bibliotekarja Nacionalne biblioteke v Pekingu. Le-tam je svojo napredno radikalno usmerjenost prenovil z marksistično znanostjo, saj so mu Marxova in Engelsova dela bila pri roki. Mladi Mao je prišel do spoznanja, da je mogoča rešitev deset in deset milijonov množic ubožnih Kitajcev le z revolucijo.

Doma so bili prepričani, da se je Mao končno umiril. Toda zgodilo se je ravno nasprotno. Najprej se je ločil od svoje žene, s katero sta bila po sili poročena, potem pa pustil službo in se vrnil v rodni kraj, kjer je začel zbirati okoli sebe vaški proletarijat in označiti geslo: veleposestnikom je treba zemljo vzeti. Med njegovimi somišljeniki so bili tudi oni, ki so se pred leti uprli njegovemu očetu.

Leta 1921 se je Mautsetung udeležil ustanovnega kongresa Kitajske partije v Sanghajju. Tu se je spoznal z revolucionarno Kaj Hui. Posledica tega spoznanja je bila zelo romantična ljubezen. S svojo drugo ženo je imel dva sinova, katera je poslal na šolanje v Moskvo.

Do leta 1927 so kitajski komunisti sodelovali s Cangkajškimi. Toda ko se je ta povezal z inozemstvom, podprl bogataše, se je Mautsetung vrnil domov in organiziral gverilsko vojsko. Zaradi tega je prišel v spor z ilegalnim vodstvom kitajske partije in se umaknil s svojimi na skrajni jug Kitajske. Njegova vojska je tedaj štela okoli 60.000 mož. Bila je takrat obkoljena z desetkrat močnejšo Cangkajškovo armado. Prebil se je s svojimi ljudmi iz obroča. Prehodil je nad 9000 km proti severozapadu. Za sabo je pušal tisoče mrtvih tovaršev, povsod pa so tudi na novo vznikli gverilski odredi. Od takrat se je vojna slava Mautsetunga začela. Začela pa se je z njegovo osebno nesrečo. Njegovo ženo, ki jo je imel zelo rad, so nacionalisti ubili, pozneje pa tudi enega izmed sinov. Kjer koli je poslej njegova

vojska šla, je Mao sprovajal agrarno reformo.

Ko so Japonci napadli Kitajsko, je Mautsetung pomagal Cangkajšku, čeprav ga je le-ta večkrat izdal. Zato se je Mao s toliko večjim srdom vrgel v borbo proti Cangkajškovim trupam, ko je bila japonska armada pregnana. Njegova armada je storila nepopisne akcije. Brez sredstev je prešla največjo reko Azije Jangcekiang. V treh dneh jo je prekorajšil milijon in pol borcev. Mao je zaplenil Cangkajšku skoraj vse orožje, ki ga je dobival od Amerikancev, osvobodil je vso celinsko Kitajsko, razen otoka Formoze.

Moskva je morala vzeti njegovo zmago kot neizpodbitno dejstvo in s tem vred tudi njega. Stalin je večkrat kritiziral Mautsetunga, češ da čas za revolucijo na Kitajskem še ni zrel. Toda zgodilo se je drugače. Mautsetung, ki je bil v svojem partijskem življenju osemkrat kaznovan in trikrat izključen iz CK Kitajske, je imel v oblasti kitajsko zemljo, ki predstavlja petino svetovnega prebivalstva. Tudi Mautsetungu ni preostalo drugega, kot da se je naslonil na Rusje, če je hotel vsaj deloma izvajati program izgradnje svoje zemlje. Ameriška blokada mu je preprečila stik z zapadom, zato ni čudno, če se je samoniklji vodja Kitajske obrnil tja, kjer so mu bila vrata odprta.

Po obsežnosti pogovorov med njim in Stalinom sodeč, ki so trajali tri mesece v Moskvi, se je Mautsetung pogovarjal z Rusi na bazi enakopravnosti. S svojimi sateliti Rusi vedno na hitro opravijo. Odnosi sedanjega ruskega diktatorja Malenkova so do Mautsetunga še prijaznejši, kajti Mautsetung ima dejansko v svojem narodu več oblasti kot Malenkov med Rusi. Samostojnost Mautsetunga se je pokazala tudi pri sklenitvi premirja na Koreji, ki se je zanj malo manj častno končala kot pred štiridesetimi leti z očetom. Mautsetung je osebnost, s katero so začeli računati tudi Amerikanci in ostali zapadni svet, pa če jim je to všeč ali ne. Njegova zvezda je močnejša kot Cangkajškova, pa če slednjo še tako loščijo in čistijo. Pristanek za udeležbo Mautsetungove Kitajske na konferenci v Zenevi je prvo tako priznanje, ki je zapadnim vlesilam šlo težko skozi grlo. Burno življenje 61-letnega Mautsetunga se še ni umirilo.

Nepričakovani uspeh letošnje prvoaprilske šale...

V nedeljo se je na poti skozi Lisce do Petrička sprehajalo veliko več ljudi kot običajno ob nedeljah. Ta dan jih je precej šlo po tej poti iz razloga, ker so verjeli naši »kamufilirani«⁸² »pote-gavščini, ki končno ni bila čisto »fer«. Smo pač bili v zadregi, ker naš list ni izšel na prvi april, zato smo šalo objavili pozneje in naše »žrtve«⁸³ so nam šle na led pač tretjega namesto prvega aprila. V ponedeljek se nam je prišel zahvaliti tov. Doplihar, ki je imel v nedeljo presenetljiv obisk v gostilni pri Petričku, tako da mu je manjkalo strežnega osebja in tudi prodajnih ar-

POMLADNA REPORTAŽA

Ze Celje streslo zimo je z ramen. Banketi — plesi menda so pri kraju? V predmestju cvete po vrtovih dren, pomlad oznanja ptičji zbor v gaju.

Trg Petega kongresa so razrili. Čeprav na datum prvega aprila. Če to ne bodo stokrat ponovili, bo letos nova ga ploščad krasila.

Zdaj ko si »štibeljce«⁸⁴ je preuredila, kot sam hudiršek iz »majolke«⁸⁵ »špega«. Ves dan je gneča skozi vrata rila, a njih preveč samo W. C. oblega.

Ni dolgo tega, ko smo vsi zavzeti z »Mladostjo pred sodiščem«⁸⁶ se solzili. Takrat se neki niso upali ozreti, a zdaj so spet na staro pot stopili.

Grozijo Celju spet škandali novi, saj nam pomlad pregrešno kri budi, za tuje »ovce«⁸⁷ se tepó »volkov«, se cene svoje »ovca«⁸⁸ veseli.

S cenzuro gromozansko neki dan, novinarjem so »birtje«⁸⁹ zagrozili. Zdaj vémo, kje je »kozel«⁹⁰ pokopan; da bi brez motenj vinčice krsili.

Prospekt svoj maturanti v tisk so dali za svoj slavnostni poslovilni ples, preveč so inersatni si nabrali in pozabili na svoj tekst so vmes.

(Nadaljevanje ni izključeno)

Celjski obrazi

82
Osat ni bil, čeprav si cvetja malo nabral je na šestdesetletni poti, za med čebelic se boril je s trofi, v delavstva zmaji naj uživa hvalo.

83
Voditelj je prijatelj mladine, med grla šteje ga Komorni zbor, ob žejnih dneh med ribiče se rine, Martin Krpan mu kot silak je vzor.

84
Direktor je cvečarskega obrata, ime kot mili cvekič mu diši, na sejah stalen gost je magistrata, ob kartah mladež v širni svet podi.

NE PUSTIJO MU STRELJATI NA MESEC

Profesor astrofizike na kalifornijskem tehničnem inštitutu dr. Cvik je poslal vsem vladam na svetu prošnjo, da bi iz njihove države smel izstreliti raketo na mesec. Polzikus s preurejeno nemško letočo bombo se mu je ponesrečil. Sedaj pravi, da je prepričan, da bo njegova nova raketa dosegla mesec, le da jo mora izstreliti iz balona, ki bi splaval iz območja zemeljske atmosfere. Združene države mu niso dale dovoljenja, češ da bi taka kanonada bila nevarna za mesec, za »topničarje«⁹¹ pa gotova smrt. Zato se je profesor obrnil na druge vlade sveta, toda do sedaj ni dobil privoljenja nikjer. Ponekod ne verjamejo in mislijo, da profesor zbija prvoaprilske šale ob nepravem datumu, drugi pa želijo natančnejše podatke o raketi, tega pa on ne dovoli, ker noče izdati svojega patenta.

V GOSTILNI

Gost: Natakari! Meso je trdo kot usnje, a nož skrhani...

Natakari: Potem pa obdrgnite nož ob meso, da ga nabrusite...

VLJUDNOST

— Ljubica. Si pripravljena nocoj z menoj večerjati?

— Da, dragi.

— No, potem se dobiva ob osmih pri tebi.

POMOTA

Ko pride pacient, ki so ga operirali na glavi, zopet k sebi, zaskrbljeno vpraša zdravnika: »Kako se je moglo zgoditi, da se je ravno meni slepo črevo preselilo v glavo?«

TOŽBA ZARADI OBLJUBLJENEGA POTOVANJA NA MESEC

Angležinja A. Forest je tožila list »Rekorder«, ker ji je pri konkurzu bila podeljena karta za potovanje na mesec in nazaj. Ko je potem Medplanetarno društvo objasnilo, da v tem stoletju sploh ne bo prišlo do osebnega prometa, je dobitnica vozne karte tožila list in zahtevala odškodnino. List je to nagrado vključil takrat, ko se je ustanovil in je hotel dobiti čim več naročnikov. List se brani, češ da je bila redakcija prepričana, da bo do poto-vanja na mesec kmalu prišlo.

NI KRIV

Sodnik: Vi torej tajite, da ste tožitelja telesno poškodovali. Toda zdravniško izpovedanje dokazuje nasprotno?

Obtoženec: Veste, to je bilo takole. Jaz sem ga v tretjem nadstropju prijel za ovratnik in ga porinil skozi okno. On pa je ves čas vpil: Izpusti me, izpusti me..., no in jaz sem to storil.

SALJIVEC POD GILJOTINO

Michell je bil obsojen na obglavljenje z Giljotino. Toda pred usmrtniko je stopil k usmrtilnemu stroju rekoč:

— Prepričal bi se rad, če ni zarjavela, ker nočem na noben način stakniti krvne zastrupitve.

NAPACEN NASLOV

Šef restavracije je naročil nabavljaču naj pokliče klavnico in naroči nekaj kilogramov možgan. Nabavljač pa se je pri telefonski skali zmotil in se povezal z občino ter v naglici povedal naročilo:

— Tu je občina. Pri nas nima nihče možgan. Najbrž je to pomota, — se oglasi uraden glas onstran žice.

Tribuna

OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA V CELJU

OMEJITVE ELEKTRIČNE ENERGIJE NE VELJAJO VEČ, PA ŠE VEDNO SO NEKATERE IZLOŽBE TEMNE

Minilo je že več kakor mesec dni, kar je Tajništvo za gospodarstvo in komunalne zadeve pri MLO Celje objavilo, da so ukinjene vse omejitve električne energije. Vkljub temu pa je še vedno precej izložb v večernih urah v egiptovski temi, čeprav bi morale biti po določilih mestnega odloka o estetskem izgledu mesta osvetljene.

Prav bi bilo, da počasi zagori luč tudi v teh izložbah.

OBCNI ZBOR OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA

Letošnji redni letni občni zbor Olepševalnega društva se bo vršil v četrtek, dne 29. aprila ob 19.30 v stekleni dvorani Hotela Evrope. Vljudno naprošamo vsa društva in organizacije, da ta datum upoštevajo in ne prireajo tega dne svojih sestankov, predavanj itd. Podrobnosti o občnem zboru bomo objavili v prihodnji številki.

HLEVI PRI OJSTRICI SO ODSLUŽILI

Stari hlevi pri »Ojstrici«⁹² so odslužili. Podrtijo, ki skriva nesnago in ki je legio muh in golazni se naj podre! Smatramo, da za te hleve ni danes nobene potrebe več, opazovanje pa je pokazalo, da so hlevi zelo slabo zasedeni. Prebivalci iz Savinjske doline ne prihajajo več z vozovi v Celje, temveč se poslužujejo avtobusa, ki je cenejši in praktičnejši.

Prav bi bilo, če Mestni ljudski odbor Celje odredi, da se ti hlevi podro — na tistem mestu pa uredi majhen nasad, ki bo olepšal ta mestni predel.

JAVNE NAPRAVE SO LETOS DOBRO PRIČELE

Celjske ulice so letos kar nekam čistejše. Letos je uvedeno redno nočno čiščenje in pomivanje ulic in če te v nočnih urah zanese pot na celjske ulice, boš srečal tam marljive čistilce in ekipo, ki s cevmi pere ulice. Vkljub poznim uram najdeš na delu tudi ravnatelj Gorinška in njegovega pomočnika Ručigaja, ki noč za nočjo nadzirata nočno čiščenje. Javne naprave so letos z delom dobro pričele. Upamo, da bodo pri začetem delu tudi vztrajale.

POZIV OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA URADOM, USTANOVAM, PODJETJEM IN HIŠNIM LASTNIKOM

Letos bodo v Celju veliki dogodki. Ze v mesecu maju bo v Celju republiška konferenca »Svoboda«, v jeseni pa velik partizanski tabor na Ostrožnem.

Pozivamo urade, ustanove, podjetja in hišne lastnike, da pripomorejo k čim lepšemu izgledu našega mesta, da olepšajo zunanost svojih zgradb, da uredijo nasade pred svojimi zgradbami ter da tako prispevajo svoj delež v po-častitev teh dveh velikih dogodkov.

Pričakujemo, da bo Celje tudi s svojo zunanostjo dokazalo, da zna ceniti pomen teh dveh velikih dogodkov. Olepševalno društvo Celje

ODSTRANITE LESENA VRATA IN LESENE ZAKLONE NA IZLOŽBAH

Se vedno je v Celju precej prodajaln in obrtnih obratov, ki zapirajo svoje poslovne prostore s težkimi, stariimi lesenimi vratmi, izložbe pa z enakimi zakloni.

Čas bi že bil, da to izgine. Ali ne bo zunanost takoj lepša, če bodo izginili ti stari leseni deli!

ALI JE PODJETJE RADIO-CENTER GLUHO ZA NAŠE POZIVE

V zadnji Tribuni smo pozvali podjetja, ki imajo svoje poslovne prostore v hiši nasproti kina »Dom«⁹³ (palača bivšega Pokojninskega zavoda) da uredijo zunanost svojih lokalov in da na mestu firme. Našemu pozivu so se vsi odzvali — samo podjetje Radio-center, čaka.

Ali smatra podjetje, da firma ni potrebna? So mogoče slikarji prepočasn. Naj bo razlog tak ali drugačen, ponovno prosimo podjetje Radio-center, da zadevo uredi!

STARO MOŠKO KOPALIŠČE MORA IZGINITI

Ze lansko leto smo v Tribuni opozorili na ruševine starega, bivšega moškega kopališča ob Savinji ter opozorili merodajne, da ga je treba porušiti. Takrat smo dobili zagotovilo, da se bo to zgodilo v zgodnji pomladi. Pomlad je tu — kopališka podrtija pa še vedno stoji.

Ponovno prosimo, da se končno le odstrani ta žalostna podrtija ob Savinji!

PROSTOR ZA MESTNIM GLEDALIŠČEM

Prostor za Mestnim gledališčem v Gledališki ulici še vedno ni urejen. Še od lanskega leta gradbenih del ni tam razmetano razno kamenje, kar je prav nič v ponos tej impozantni stavbi.

Pozivamo Upravo za ceste, da kamenje odstrani, Vrtnarsko šolo pa, da prostor posuje s peskom, event. uredi tudi še kako manjšo cvetlično gredico. Stroški za to bodo minimalni, prostor bo pa urejen in čeden.

VEŽA V HIŠI MED PRODAJALNO ZLATARNE IN ŠPECERIJSKE TRGOVINE

V hiši, kjer imata svoji prodajalni »Zlatarna«⁹⁴ in podjetje »Specerija«⁹⁵ (Prešernova ulica) je med obema prodajalnama veža v prav žalostnem stanju. Nekoč so bile tam izložbe, ki bi tudi danes lahko služile svojemu namenu — vstaviti je samo šipe in lesu privoščiti nekaj oljnatih barve.

Vprašujemo delavska sveta podjetij »Specerija«⁹⁶ in »Zlatarna«, če bi to ne bilo izvedljivo? In končno ali ne bi tudi Uprava nepremičnin posredovala da omenjeni podjetji to zadevo uredita?

TURISTIČNO-GOSPODARSKI ADRESAR

Ije v tisku in se ga bo začelo razpošiljati naročnikom 20. aprila. Od tega dne dalje bo tudi v prodaji.

Na policah pri „VOLNI“ — Vas čaka pomlad!

Prišel je čas, ko bomo posipali zimske plašče s praškom proti molcem in jih obesili v omare do prihodnje zime ... Vedno daljši dnevi in vedno toplejše sonce nas vabi iz zapečeka v naravo, ven na zrak. Snujoča narava nam vrača cvečasto pomlad. Pomlad je vedno enaka, vedno enako opojna in lepa. Taka je kol je bila lani in kol bo prihodnje leto. Ljudje pa se spreminjajo. Vaša hči je bila lani še dekletce, letos je že prikupno dekle. Njene obleke so prekratke in preozke. Žene so za leto dni starejše, zato je treba lo brezizhodno nujnost »re-lu-širati«⁹⁷ z mladostnejšo obleko, da ne bo treba z besedami tajiti let. Tudi moda ne prizanaša. Kar je bilo lani moderno, letos ni več.

Zaskrbljeni ste, ko preme-ljujete domačo garderobo ... Ta obleka je polrebna popravila, ona je dolra-lala, ta je spel ob barvo ... Strašno ... Pod plaščem je še nekam šlo ... Kaj storiti? Nova obleka je dra-ga, mesečna plača pa ima prekratek rep in se izmuz-ne, da sami ne veste kdaj!

BREZ SKRBII — OBLEKA NA OBROKE NI NIC MANJ LEPAI

Tako Vam zaupno sporo-ča Trgovsko podjetje s tek-stilnim blagom »Volna«⁹⁸ v Celju. »Volna«⁹⁹ prodaja na

kredit vse, kar se nahaja v trgovini na policah.

Imamo obilno in razno-vrstno blago:

BLAGO ZA ŽENSKÉ IN DEKLISKE OBLEKE v naj-novejših modnih barvah in vzorcih, SVILO ZA OBLE-KE, BLAGO ZA POMLA-DANSKE PLAŠČE, KAM-GARNE ZA MOŠKE OBLE-KE IN ŽENSKÉ KOSTUME,

FRESKO za vsak dan in TRPEZNE TKANINE ZA DELOVNE OBLEKE. Na razpolago so raznovrstni DELENCKI za izlele, šolo in dom. Bogata izbira ŽEN-SKEGA PERILA od SVILE-NEGA TRIKOJA do PER-LONA. Dalje ODEJE, NO-GAVICE, ROKAVICE, PU-LOVERJE, BLUZE itd.

Vse to dobite pri »Volni«¹⁰⁰ na potrošniški kredit po zelo nizkih cenah. Cene so dosloptne vsakomur. Pre-pričali se boste, da se po-pravljanje starih oblek ne izplača spričo dragih slo-rilev.

PRENOVITEV LOKALA NE GRE NA RACUN NAŠIH ODJEMALCEV

Tudi »Volna«¹⁰¹ se bo letos na novo »preoblekla«. Po-leli Vam bomo posrlegli v lepo in moderno preurejeni trgovini. Ne ustrašite se razkopane fasade in ok-rnjenih izložbenih oken. Bla-go Vam rade volje razka-žemo za prodajalni miza-mi. Bodite tudi prepričani, da modernizacija »Volne«¹⁰² ne gre na račun cen. Sred-sstva za obnovitev črpamo iz posebnega sklada, ki z gibanjem cen nima ničesar skupnega. Sicer pa naše cene same po sebi zanika-jo tako sumnje. Naše cene so in bodo konkurenčne.

Zalo smo prepričani, da boste obiskovali našo Ir-go-vino in si ogledali pomlad, ki v obliki tekstilnega bla-ga leži na naših policah.

OBIŠČITE SE JUTRI TRGO-VINO S TEKSTILNIM BLA-GOM »VOLNA«

Namesto izložb in rekla-mnih napisov naj Vam bo-do v orientacijo zidarske les-lve. Oglejte si pomla-dansko blago v trgovini »Volna«¹⁰³

Trsničarstvo v celjskem okraju